

Viděl jsem v parku padlýho anděla.  
Kouřila startku, a na trávě seděla.  
Šaty má špinavý a šedý vlasy.  
Dávno už ztratila zbytek svojí krásy.

Dvě ruce ztrhaný, slzy v očích má,  
křídla jsou zlámaný, svět kolem nevnímá.  
V zákoutí pod mostem léta už bydlí.  
Každý večer sní o stole s židlí.

Na někoho štěstí svý záda obrací.  
Někdo má svý jistý někde v oblacích.

Zlá, tak zlá, nikdy nebyla tak zlá.  
Dneska bloudí v ulicích.  
Zlá tak zlá, nikdy nebyla tak zlá,  
Dneska bloudí v ulicích.

Každou noc usíná, v očích jen hvězdnej třpyt.  
S krabicí vod vína, proč musí takhle žít.  
Život jí s kartama vošklivě zamíchal.  
Ani ten prstýnek na ruce nezůstal.

Jen špína za nehty, jediná jistota.  
Den za dnem krade si své kousky života.  
Nikdo ji nevidí, snad ani nechce,  
radši nic nevidět, to jde tak lehce.

Na někoho štěstí svý záda obrací.  
Někdo má svý jistý někde v oblacích.

Zlá, tak zlá, nikdy nebyla tak zlá.  
Dneska bloudí v ulicích.  
Zlá tak zlá, nikdy nebyla tak zlá,  
Dneska bloudí v ulicích.

Na někoho štěstí svý záda obrací.  
Někdo má svý jistý někde v oblacích.

Zlá, tak zlá, nikdy nebyla tak zlá.  
Dneska bloudí v ulicích.  
Zlá tak zlá, nikdy nebyla tak zlá,  
Dneska bloudí v ulicích, někde v ulicích.